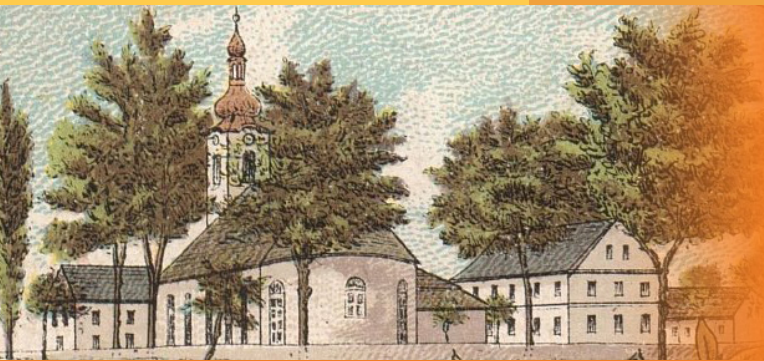

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • duben - červen 2023 • cena 40 Kč

Radostné zpívání

Dne 16. dubna 2023, 1. neděle po Velikonocích, jsme na bohoslužbách v Bludovicích přivítali zpěvačky ze sousedního sboru. Ženský pěvecký sbor z Albrechtic, který zpívá 4 roky pod vedením Jany a Růty Przeczkových, zkrášlil naši bohoslužbu pásmem známých českých i polských písní. Obě vedoucí se společně podílejí na výběru repertoáru a tvorbě hlasů. Děvčatům z Albrechtic přejeme hodně radosti ze zpěvu a Božího požehnání v jejich krásné aktivitě.

Netradiční slavení neděle Cantate

7. květen 2023 se nesl v duchu dvou událostí. První z nich byla zkouška čtyř konfirmandů: dvou dívek – Michaely Kristenové a Joanny Wendrinové a dvou chlapců – Adama Treichela a Ondřeje Garziny. Každý z nich odpovídal na několik otázek, které se týkaly témat probraných v přípravném období. Jejich prezentace byly velmi pěkně zvládnuté. Adam měl pak připravenou skladbu na akordeon a Joanna zase zahrála na klavír. Celé bohoslužby probíhaly za přítomnosti nového seniora a pastora sboru SCEAV Těrlicko Lukáše Sztefka. Ten rovněž pronesl kázání.

Druhou událostí byl slavnostní slib nového presbyterstva. Čtrnáct presbyterů slibovalo svědomitě vykonávat práci ve prospěch sboru. Kurátor Artur Grudzinski přečetl slib a všichni dostali od seniora drobný dárek.

Po tomto dni již čeká na konfirmandy slavnost konfirmace a přijetí do sboru a do naší mládeže. Před presbytery jsou čtyři roky práce. Po volbách už proběhly dvě schůze, které přinesly hodně témat k zamyšlení i k realizaci. První vlašťovkou byla společná brigáda v kostele před Velikonocemi, kdy se myly lavice, vysávaly podlahy a další. Zapojila se většina z nich a pomáhaly i členky sboru Laudate.

Konfirmandům i presbyterům přeji, ať je Pán Bůh neopustí při žádném kroku a oni vždy stojí při jeho boku a oddají se do jeho rukou!

– Jarmila Piechová

Plány na prázdniny

Srdečně zveme
na Památku posvěcení kostela
v neděli 27. srpna 2023.

Slavnostní bohoslužby začínají v 8.30 h,
odpoledne v 16 h vystoupí
pěvecký sbor z Komorní Lhotky.

Nenechte si ujít 241. výročí našeho sboru.

Výšlap na Čantoryji

Hora Velká Čantoryje je nejvyšší vrchol Slezských Beskyd v České republice. Měří 995 m a na jejím vrcholu stojí 29 m vysoká rozhledna. Hřeben hory tvoří v současnosti státní hranici s Polskem. Je opředená mnoha pověstmi a legendami. Na jejím západním svahu, v místě zvaném Za Kámen, se v době protireformace scházeli tajně k bohoslužbám evangelíci.

Jak na Goduli, tak i na Čantoryji je místo, které bylo spjaté s vírou našich předků. A toto místo se vydala navštívit skupinka přátel z našeho sboru. Dne 8. 5. 2023 jsme si dali sraz v Nýdku. Navštívili jsme Dřevíónku, kde je stálá expozice o životě původních obyvatel Nýdku. Pak jsme přešli kousek dál a v evangelické kapli nám nýdecký rodák Adam Cieslar vyprávěl o víře zdejších obyvatel.

Po kulturním a duchovním osvěžení jsme konečně vyrazili vzhůru do hor. První zastávku jsme měli u památníku Jiřího Třanovského, kde jsme vyslechli biblické zamyšlení farářky Renaty Firlové. Pak jsme pokračovali v cestě vzhůru. Další zastávku jsme

měli na chatě pod vrcholem našeho výšlapu. Po posilnění jsme vyrazili na poslední stoupání a po hřebenu jsme dorazili k rozhledně. Protože bylo hezké počasí, měli jsme krásné výhledy.

Zpáteční cesta utekla nějak rychle a na parkovišti v Nýdku se nám nechtělo nějak loučit. Příští rok, dále Pán, zkusíme navštívit další místo spojené s vírou našich předků.

– Roman Kubiczek, presbyter

Konfirmacja

Słowo konfirmacja pochodzi z łaciny i oznacza „umocnienie“ oraz „potwierdzenie“. W konfirmacji chodzi więc o umocnienie w wierze w czasie nauki konfirmacyjnej i potwierdzenie Chrztu Świętego w chwili konfirmacji. Polega ona na publicznym wyznaniu wiary i złożeniu ślubowania wierności Bogu i Kościołowi przed zgromadzonym zborom – jest więc wyrazem dojrzałości chrześcijańskiej.

W tym roku odwagę znalazło 4 młodych konfirmantów. 21 maja radośnie biły dzwony odświętnie ustrojonego kościoła błędowickiego, w którym oddali swe serce Bogu. Dwa tygodnie wcześniej zdali egzamin i jest przed nimi nowa droga życia wśród chrześcijan. Otworzyły im się nowe drzwi, mają możliwość uczęszczania np. na zgromadzenia młodzieżowe, gdzie starsi koledzy i koleżanki szykują ciekawy program, organizują wycieczki, spotkania z młodzieżą w innych zborach.

W 70. latach, kiedy do konfirmacji przygotowywał młodzież mój dziadek, mury kościoła pękały we szwach. Przed 28 laty przed ołtarzem w Orłowej swój ślub składałam wraz z dalszymi dwoma dziewczynami i czwórką chłopców. Szkoda, że ilość osób maleje. Coraz mniej nas jest w zborze, a ławki widnieją pustkami. Gdzie jest to nasze TAK wobec parafii, gdzie możemy zdobyć wiele dobrych doświadczeń, albo uczyć się, jak wspólnie zwyciężać kryzysy? Gdzie jest ta wierność, którą ślubowaliśmy Bogu i Kościołowi? Gdzie radość ze spotkań w niedzielny poranek?

W imieniu swoim życzę nie tylko nowym Konfirmantom, ale wszystkim Zborownikom, żeby Pan Bóg był pasterzem naszym i prowadził nas przez życie, jak o tym mówi Psalm 23.

– Gabriela Kristenová

Narozeniny církve

Narozeniny vždy bývají důvodem k oslavě. Zažíváme to v rodinách, v zaměstnání i při dalších příležitostech. Oslavují je třeba i firmy, které produkují určité zboží – například miliontý vyrobený vůz apod. Narozenniny však oslavuje i křesťanská církev. Případají na svátek seslání Ducha svatého – tehdy totiž církev vznikla. Na základě kázání apoštola Petra uvěřilo na tři tisíce lidí a ti založili první křesťanský sbor v Jeruzalémě. Ani u nás v Bludovicích jsme nechtěli tuto slavnostní událost opomenout. Věnovali jsme jí nejen dopolední bohoslužby, ale byl připraven i pestrý odpolední program.

Dopoledne jsme si vyslechli zajímavé kázání o působení Ducha svatého. Byl nám představen ve třech podobách – jako oheň, voda a vítr. Také jako ten, který propojuje nebe se zemí. Odpolední program zahájil poutavým loutkovým představením populární Víta

Marčík. Jeho program, doplněný písněmi, nepostrádal humor a dokázal do děje zapojit i některé rodiče. Dále bylo pro děti připraveno několik atrakcí, včetně obřího skákacího hradu a stolních her. Radost dětí neznala mezí a vyřádily se až do vyčerpání. Pro všechny pak bylo k dispozici výborné občerstvení v podobě grilovaných i pečených specialit. Děkujeme tímto všem ochotným sborovníkům, kteří přiložili ruce k dílu, aby vše proběhlo hladce. Toto rodinné odpoledne bylo i příležitostí k rozhovorům a navázání nových přátelství. Dorazilo mnoho lidí, kteří sbor jinak nenavštěvují. Počasí bylo nádherné a stejně tak i pocity zúčastněných. Díky Bohu za to.

Oslava narozenin církve tedy proběhla, jak se sluší a patří. Už se těšíme na další podobné akce. Tou nejbližší bude Památka založení kostela, která se uskuteční poslední srpnovou nedělí. Srdečně Vás všechny zveme.

– Libor Šíkula, presbyter

Renovace brány na starém evangelickém hřbitově

Nové chrámové dveře

Již nějaký čas jsme diskutovali o tom, že je potřebné kvůli havarijnímu stavu vyměnit boční dveře kostela, a to jak vedle zákristie, tak z jižní strany od zahrady. Rozpočet na tento projekt činil přibližně 80 000 Kč.

V tomto roce jsme do rozpisu bohoslužeb zařadili sbírky na tento účel. O Vánocích Gymnázium Komenského Havířov uspořádalo koncert, jehož vý-
těžek byl věnován právě na opravu dveří kostela. Jsme vděční, že se nám po-
dařilo tento projekt zdárně uskutečnit.

Děkujeme panu Czeslavu Michalikovi, který dveře zhotovil.

– Renata Firlová, pastor

Dveře, brány a nápisy na nich

Kdybychom se pokusili vyjádřit víru starozákonního lidu jednou větou, jen stěží bychom našli výstižnější formulaci než úryvek z 2. knihy Mojžíšovy 6. kapitoly: *Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.* Tato slova byla pro Boží lid natolik významná, že si je lidé měli opakovat každý den. Ba co víc, měla být předmětem jejich meditování, rozhovorů, vyučování i výchovy. Ale ani to ještě nestačilo. Ztvárnění oddanosti Bohu mělo zdobit zápěstí ruky, obepínat hlavu v podobě čelenky, případně zdobit dveře a brány (Dt 6,1-9).

Dveře a brány nejsou v Bibli jen běžnými částmi stavby. Jejich funkcí je oddělovat jeden prostor od druhého a umožňovat vstup, případně vstoupení zabránit. A to jak na úrovni doslovné, tak i přenesené, jak je tomu v případě Kaina, kterému Bůh říká: *Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.* Setkáváme se zde s představou, ve které je lidské nitro vyobrazeno jako prostor, do něhož lze pozvat dobro případně dát průchod zlu. Morální sesuv je neodmyslitelně spjat s rezignací na zápas o ryost charakteru a tvorbu nesobeckých životních hodnot.

K nejvýznamnějšímu momentu biblických dějin, v němž hrály dveře významnou roli, patří židovské Velikonoce. Na Egypt dolehl Hospodinův soud z důvodu faraónovy neochoty propustit izraelské otroky na svobodu. V každé domácnosti zemřel každý prvorozený: ať už z pokolení lidského, nebo zvířecího. Výjimku tvořily domácnosti, jejíž obyvatelé pomazaly veřejně dveří beránkovou krví. Anděl, vykonávající Boží soud, tyto domácnosti přešel, aniž by byl nad prvorozenými soud vykonán. Přejít se hebrejsky řekne *pesach*. Tento termín se později stal

označením pro zkušenost prvních a všech dalších židovských Velikonoc.

Nápisy na dveřích a branách nalezneme téměř ve všech lidských kulturách, napříč různými náboženstvími. Dědicové světové reformace, evangelíci v Bludovicích, k nim sáhli rovněž. Nad hlavní vchod kostela umístili slova praotce Jákoba, který si na své pohnuté životní cestě uvědomuje Boží blízkost a tuto zkušenost vyjadřuje slovy: *Není to nic jiného než dům Boží, je to brána nebeská.* (Gn 28,17) Návštěvník kostela, procházející hlavním vchodem, učiní jen pár kroků, a ještě dříve než vstoupí do loď kostela, jej přivítá další nápis, umístěný v obloukovitém útvaru nad hlavou: *Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! (Ž 122,1)*

V minulých týdnech probíhala renovace nápisů na braně starého hřbitova. Nacházíme tam hned tři biblické citáty, které zachycují naději těch, kteří na toto místo doprovázejí své zesnulé, aby zde odpočívali. To je obsahem centrálního výroku z poslední knihy Bible: *Blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu.* (Zj 13,14) Na levé straně se nachází výrok ze starozákonní knihy Kazatel (12,7): *A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.* Pravou stranu zdobí další starozákonní citát, tentokrát z knihy proroka Ezechiele. Jedná se o zaslíbení, které Bůh adresuje svému lidu: *Hle, já do vás uvedu ducha a oživnete.* (Ez 37,5)

Novozákonní zmínka o dveřích nalezla své vyvrcholení v Ježíšových slovech, která zaznamenal evangelista Jan: *Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a nalezne pastvu.* (J 10,9) Smyslem tohoto výroku je položit důraz na Ježíšovu roli ve spásném konání Boha s člověkem. Jestliže byl Boží lid v Egyptě ušetřen díky krvi obětovaných beránků, novozákonní

lid vzhlíží na největší oltář v dějinách lidstva, jímž byl golgatský kříž. O krvi, která zde byla prolita, napsal apoštol Jan ve svém dopise toto: *kev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu.* (1J 1,7)

Na závěr si položíme otázku, jaké poselství je umístěno na dveřích našich domů, bytů a domácností? Najdeme na nich kromě nápisu „Pozor pes“ ještě nějaký jiný? A jak je tomu s nápisem na dveřích, která vedou do našich srdcí? Kdo se uvelebil před vstupem do našeho nitra? Není to někdo, kdo na druhé jen vrčí, nebo dokonce štěká? Ano, uvědomuji si, že tato otázka je velmi provokativní a troufalá, ale jejím záměrem není obviňovat, nýbrž varovat.

Noc kostelů

Iv tomto roce jsme se zapojili do akce *Noc kostelů*, jejíž historie sahá až do roku 2007, kdy se v Paříži konala první událost tohoto druhu. Základní myšlenkou této akce je přiblížit lidem z různých kulturních, náboženských a sociálních prostředí klima kostela, aby si mohli vychutnat jeho atmosféru i architekturu. Každý rok se koná *Noc kostelů* k různému datu a většinou spadá na pátek před svátkem *Seslání Ducha svatého*. Tak tomu bylo i v tomto roce. V pátek 2. 6. 2023 se na dvě hodinky otevřely dveře hřbitovní kaple v Šenově a bludovického kostela. Na obou místech byl připraven zajímavý program.

V kapli v Šenově jsme úzce spolupracovali se Šenovským muzeem. Paní ředitelka Simona Slavíková pozvala mnoho hudebníků. Hlavním hostem byla Ludmila Záleská, v jejímž podání jsme si vyslechli *Biblické písně* Antonína Dvořáka. Čtení z Knihy pamětí Kryštofa Bernarda Skrbenského bylo přerušováno mnohými písněmi různých amatérských zpěváků. Ti, kteří si našli chvíli a byli přítomni, určité nelitovali.

V bludovickém kostele program vyplňovali tři talentované umělkyně, které vytvořily úžasnou symbiózu umění a vědění a my jsme mohli být svědky neuvěřitelného spojení hudby a historie. Paní Halina Františáková (housle) a paní Eliška Novotná (klavír) svou hudbou vytvořily jedinečnou atmosféru. Jejich hra byla plná emocí a vášně. Při jejich poslechu jsme mohli alespoň na chvíli vydechnout a pookřát. Připravený program měl i vzdělávací rozměr. Paní Líbuše Kolková z Karviné se stala průvodkyní do minulosti a ukázala nám bohaté dědictví jak města Havířova, tak i samotného bludovického kostela. Její vášně pro minulost byla nakažlivá a my jsme byli unášeni do dob dávno minulých. Atmosféra byla naplněna pokorou, úctou i radostí. V závěru se tato chvíle pro některé stala i malým dobrodružstvím v podobě vystoupení do věže kostela.

Noc kostelů nám připomněla, že kostely nejsou jen kamenné stavby, ale mají duši. Jsou to místa, kde se střetávají duchovno, kultura a historie. Jsou to místa, která nám připomínají naše kořeny a poskytují nám prostor pro odpočinek, inspiraci a nalézání smyslu.

– Renata Firlová, pastor

V devadesátých letech provozoval v budově na Selské 10 obchod s potravinami bývalý kurátor bl. p. Rudolf Volný. Nad dveře prodejny tehdy umístil nápis: *Tady kraluje Ježíš Kristus.* Myslím, že navázal na naše předky, kteří osázeli dveře a brány inspirativními citáty, slovy více než příznačnými.

– Vladislav Volný ml., bývalý pastor

Život na zámku

Před časem jsem začal pracovat na zámku Fryštát v Karviné jako průvodce. Tento zámek je specifický tím, že je vystavěn v empírovém stylu, což znamená, že působí velmi nenápadně. Tomu odpovídá i nepříliš velká návštěvnost. Nicméně, zdání klame. Interiér je zdoben nádherným nábytkem a předměty především z 18. a 19. století, ke každé místnosti se pojí nejeden zajímavý příběh. Krom tohoto nádherného historického nábytku mě ale zaujala jiná věc. V osobních komnatách zámku, kde bydleli lidé s obrovským bohatstvím a nesmírným politickým vlivem, kteří v dané době mohli konat mnohé věci, měli pokoje vybavené obrazy s duchovní tematikou, křesťanským k modlení a Bibli. Poslední majitelé zámku Larisch-Mönichové také nechali postavit spojovací chodbu zámku s kostelem Povýšení svatého kříže, odkud při prohlídkách či jiných činnostech slyším krásné křesťanské písně, které ve mně vzbuzují touhu být opět přítomen v kostele a být Bohu blíž. Bůh byl tedy součástí života majitelů zámku a těmito duchovními předměty byl připomínán, a stal se tak nedílnou součástí jejich denního života. V dnešní době předměty s křesťanskou tematikou již nejsou zas tak časté, zvláště u nás evangelíků. Je však Boží existence a přítomnost vnímána v našich životech jako nedílná součást i dnes? Nebo jen na společných shromážděních či jako vedlejší bod našich každodenních radostí a starostí?

Přeji nám všem, aby byl Bůh hlavní částí našich všedních dní, nejen jejich doplňkem.

– Daniel Parchanský

Bohoslužby v kapli na Šumbarku

V neděli 11. června 2023 se v kazatelské stanici v kapli na Šumbarku konaly bohoslužby, které zde již od nepaměti probíhají jednou měsíčně.

Díky sborovníkovi Pavlu Rajdusovi mohou být bohoslužby zahájeny i ukončeny zvoněním na zvon, který pan Rajdus vlastnoručně uvede do chodu. Kostelníci v kapli na Šumbarku již dlouhá léta zastává sborovnička Anna Molinková, která kapli odemyká, připravuje oltářní prostor, uvádí sborovníky a po bohoslužbě kapli pečlivě uzamyká. Při této činnosti jí vypomáhají další sborovničky ze Šumbarku.

Všem jmenovaným sborovníkům upřímně děkujeme za jejich dlouholetou službu.

Účast na bohoslužbě tentokrát posílil i pěvecký sbor Laudate, který zazpíval tamějším sborovníkům několik písní. Pastor Renata Firlová pronesla kázání na téma *O boháči a Lazarovi*, které si můžete přečíst na následující stránkách. Příjemné shromáždění bylo uzavřeno společnými fotografiemi všech zúčastněných.

Pokud víte o lidech, kteří se hlásí k našemu sboru a žijí na Šumbarku, můžete jim návštěvu bohoslužeb doporučit.

– Pavlína Volná

Bůh je moje pomoc

Slovenský režisér, který nedávno zemřel, Juraj Jakubisko natočil film s názvem *Je lépe být bohatým a zdravým než chudým a nemocným*. Souhlasíte s tímto tvrzením? Kdybychom si z těch dvou možností mohli vybrat, vybrali bychom si asi první možnost. V životě si nemůžeme vybrat to, co nás má potkat. V jistém smyslu nerozhodujeme o tom, jaký bude náš úděl a život. Opravdu o tom nerozhodujeme? Pán Ježíš v podobenství *O boháči a Lazarovi* (Lk 16) hovoří o tom, že v jistém smyslu se sami rozhodneme, jaký bude náš úděl. Jak je to možné?

Náš život má totiž dvě etapy: první se odehrává zde na zemi, druhá za oponou smrti, která nikdy nekončí. V první etapě života si svůj úděl do jisté míry nemůžeme vybrat, jen do určité míry můžeme ovlivnit svůj život na zemi, ale o druhé etapě našeho života již rozhodujeme my sami. Tuto důležitou skutečnost nám sděluje Ježíš ve svém podobenství.

Zamysleme se nyní nad zmiňovaným podobenstvím. Setkáváme se se dvěma muži a třemi kontrasty. První kontrast je sociální kontrast. Jeden z mužů je bohatý a druhý chudý, jeden je milionář a druhý žebrák, jeden má krásný dům, luxusní auto, ve své vile pořádá honosné večírky, dovolenou tráví v dalekém Karibiku. Mnozí lidé mu jeho přepychový život závidí. Druhého muže mnozí litují. Je žebrákem. Dennodenně jej vidíme žebrat u Tesca, vybírá odpadky z košů a o své bydlení pod širým nebem se dělí se zatoulaným psem, který mu dělá společnost. Co nám chce Ježíš říct tímto kontrastem? Být bohatým je špatné a být chudým dobré? Nic takového. Tímto sociálním kontrastem nás Ježíš připravuje na druhý kontrast, který v našem příběhu můžeme najít. Jedná se o duchovní kontrast. Vina bohatého není v tom, že má bohatství, ale v tom, že je bezcitný! Odkud to víme? Četli jsme, že při jeho dveřích onen žebrák sedával. Pán Bůh k tomuto bohatému muži promlouvá skrze Lazara, ale boháč neslyší, nic mu to neříká. To jediné, co o něm můžeme říct, je, že je bohatý. Na druhé straně žebrák nevlastní nic z toho, co má bohatý muž. Ale má něco, co boháč nemá: má jméno. Stalo se jen jednou, kdy Pán Ježíš ve svých podobenstvích dává nějaké postavě jméno. Jméno nás odlišuje od ostatních. Z anonymity se vyčleňujeme díky jménu. Poznáme žebráka podle jména. Jméno Lazar znamená – *Bůh je moje pomoc*. Bůh zná Lazara podle jména. A Lazar pozná Boha jako svoji pomoc. Lazar je sice žebrák, ale patří Bohu. Bezbožný boháč není Bohem označen jménem, i když ve městě jej všichni dobře znají. Má jen své peníze a majetek. A v tom je odkaz na duchovní kontrast mezi těmito dvěma muži. Člověk beze jména a člověk s jménem Lazar, v Bohu je moje pomoc.

A to nás vede k třetímu kontrastu. Ten ale nacházíme ve věčnosti. Někteří lidé se utěšují tím, že existuje jedna spravedlivost – smrt. Přichází do života bohatých i chudých. Všichni skončí na stejném místě: na hřbitově. Ježíš nemluví o smrti jako o té, která změní úděl člověka. Ti, co se měli zle, po smrti se budou mít dobře a naopak. O tom Ježíš nemluví. Boháč a Lazar žili na zemi blízko sebe, ale ve věčnosti je vidíme daleko od sebe. Jejich cesty se rozešly. Na zemi žijeme všichni společně – věřící i nevěřící. Po smrti přijde rozdělení. Bariéra, která bude dělit jedno od

druhých, bude nepřekonatelná. A my oba muže vidíme na dvou kontrastních místech: Lazara v nebi (Ježíš užívá výraz lůno Abrahamovo) a boháče v pekle (Ježíš to nazývá místem muk).

Proč je boháč v pekle? Ne proto, že byl bohatý, ale protože žil bez Boha na světě. Byl vzdálený od Boha i od Lazara.

Proč je Lazar v nebi? Ne proto, že byl chudý, ale protože měl vztah s Bohem. Jeho chudoba jej nevzdálila od Boha, ale v jeho chudobě se mu Bůh stal jeho bohatstvím.

Tímto konstatováním však naše podobenství nekončí. Stáváme se totiž svědky rozhovoru, který se odehrává ve věčnosti. Mezi nebem a peklím. Kvůli nám se odehrává tento rozhovor. Vrhá nám totiž důležité světlo na břeh časnosti. Vede nás k tomu, abychom se na svůj život dívali od konce, z perspektivy věčnosti.

V rozhovoru se boháč obrací na Otce Abrahama, otce všech věřících. Vede dvojí zápas. Nejdřív zápasí o svou duši, pak o své bratry. Vyslechněme si jeho zápas o sebe. „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou!“ S prosbou o milost se mnohokrát setkáváme. V čem je však toto volání odlišné od těch z Bible? V tom, že přichází pozdě. Peklo již není místo pro udělení milosti. Na toto volání existuje jediná odpověď: pro tebe je již pozdě. Tímto voláním nás Pán Ježíš vede do našeho pozemského života, kde ještě není pozdě takto volat, protože v tomto životě máme čas milosti. Bůh nám dává možnost takto volat, dokud žijeme v časnosti. Nepromarněme tento čas, abychom se smířili s Bohem a odevzdali mu svoje životy!

Boháč promarnil čas milosti. Na to jej upozorňuje Abraham, když mu říká: vzpomeň si na všechny příležitosti, když tě Bůh volal k sobě. Když je boháč neúspěšný v zápase o sebe, prosí za svoji rodinu, za své bratry, prosí, aby je Lazar mohl varovat. Kdo jsou boháčovi bratři? My všichni, kteří se nacházíme na břehu časnosti. Místo Lazara nám Bůh poslal Ježíše Krista. V něm je spasení pro všechny.

K čemu nás dnešní podobenství nabádá?

Bůh nám sděluje tři skutečnosti:

Ta první – je jeho milost.

Pokud žijeme v časnosti, jeho milost trvá.

***Ta druhá – máme jeho Boží slovo,
které nám ukazuje, jak žít.***

Ta třetí – máme svého Lazara.

***Lazara, kterého nám Bůh posílá do naší blízkosti,
aby nás prověřil, jestli Boha skutečně milujeme.***

Láska k Bohu nás vede i k lásce k bližnímu.

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

LÉTO 2023

Jubilanté

90 let

Jan Fukala, Havířov-Podlesí

85 let

Milan Zahraj, Havířov-Bludovice

80 let

Hildegarda Kiszková, Havířov-Životice

Josef Farny, Havířov-Datyně

75 let

Leszek Durczok, Havířov-Suchá

Věra Ptaková, Havířov-Podlesí

60 let

Vladislava Mlynaričová, Havířov-Bludovice

Halina Gardlová, Havířov-Město

50 let

Anna Macurová, Orlová

Svatby

Petr Mana a Tereza Kožušniková

Křty

Marie Kótai

Vojtěch a Veronika Kótai

Teresa Bibi Skřejpková

Lukáš a Barbora Skřejpekovi

Nela Pulková

Štefan a Ivana Pulkovi

Matteo Gogola

Lukáš a Kateřina Gogolovi

Ella Pasz

Marek a Dominika Paszovi

Nela Szotkovská

Václav Szotkowski a Linda Chýlková

Pohřby

Ilona Sikorová,

88 let, Podlesí

Maria Ondrová, r. Golitková,

80 let, Havířov

Štěpánka Jaworková, r. Staś,

89 let, Havířov

Emilia Przeczková, r. Walczyskowa,

80 let, Dolní Suchá

Bronislava Balonová, r. Kubiczková

75 let, Havířov

Longin Seibert,

94 let, Havířov

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa redakce:

Selská 12, 736 01 Havířov - Bludovice

Redakce:

Mgr. Pavlína Volná

Sazba a grafická úprava:

Milan Maček